

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.535 van 7 mei 1998
in de zaak A. 45.566/VII-16.009.**

In zake : 1. Jean-Pierre DUCHATELET,
2. Felix DE BUS,
3. André DE GEYTER,
4. Roland DE FEYTER,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Economische Zaken.

tussenkomen de partij :

n.v. SUN CHEMICAL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. VANDERSTICHELE,
kantoor houdende te BEERSEL,
Waterpoel 84

D E R A A D V A N S T A T E , V I I e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat
Jean-Pierre DUCHATELET, Felix DE BUS, André DE GEYTER en
Roland DE FEYTER op 9 december 1991 hebben ingediend om
de nietigverklaring te vorderen van het koninklijk
besluit van 9 oktober 1991 houdende bevestiging van het
besluit van 13 december 1990 van de provincieraad van
Brabant waarbij aan de n.v. SUN CHEMICAL een vergunning
wordt verleend om een depot "C" voor de opslag van
5.000 kg. bevochtigde nitrocellulose met laag
stikstofgehalte op te richten;

Gelet op het arrest nr. 38.531 van
21 januari 1992 waarbij de vordering tot schorsing van

de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 13 februari 1992;

Gelet op de beschikking van 18 februari 1992 die de tussenkomst van n.v. SUN CHEMICAL toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 19 december 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 3 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 maart 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. LAMBERT die, loco Advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor verzoekers, van Advocaat N. WEINSTOCK die, loco Advocaat P. LAMBERT verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat G. VANDERSTICHELE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Ontvankelijkheid

1.1. Overwegende dat niet wordt betwist dat alle
verzoekende partijen wonen in de onmiddellijke omgeving
van de betrokken springstoffenopslagplaats; dat zij
daaruit een voldoende belang putten om de bestreden
vergunning met een annulatieberoep te bestrijden; dat de
vraag of de tussenkomen partij over de nodige
exploitatievergunning voor die inrichting beschikt, niet
dienend is, vermits het verlenen van de
exploitatievergunning los staat van de hier in het
geding zijnde vergunning voor het houden van een
springstoffendepot, die onderworpen is aan een aparte
regelgeving; dat bijgevolg alle op het gebrek aan belang
betrekking hebbende excepties van de verwerende en de
tussenkomen partijen moeten verworpen worden;

1.2. Overwegende dat de verwerende partij ten
onrechte opwerpt dat de vordering, "gelet op haar
feitelijk voorwerp", te weten "een feitelijkheid",
onontvankelijk is; dat het werkelijk voorwerp van de
vordering er immers in bestaat de vernietiging te
verkrijgen van een eenzijdige administratieve
rechtshandeling, zodat de kennisneming van dit geschil
tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort;

2. Ten gronde

2.1.1. Overwegende dat het eerste middel is
afgeleid uit de schending van artikel 2 van de

toendertijd geldende stedenbouwwet van 29 maart 1962, van artikel 14.4.5, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, en van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 maart 1977,

"doordat de aangevochten beslissing een springstofopslag vergunt in een bufferzone, of minstens een vergunning verleent zonder na te gaan of de springstofopslag in overeenstemming is met de bestemmingsbepalingen van het gewestplan,

terwijl de bestemmingsbepalingen van een gewestplan verbindende en verordenende kracht hebben en derhalve door de overheid moeten nageleefd worden bij het nemen van individuele beslissingen, al worden deze beslissingen genomen in uitvoering van andere wetgevingen dan de stedenbouwwetgeving.";

dat de verzoekende partijen het middel als volgt toelichten :

"(...)

Dit leidde tot de volgende overweging in het aangevochten besluit : 'dat de plaats waar het depot zich bevindt voldoende afgezonderd gelegen is, zowel t.o.v. de bestaande fabrieksgebouwen als t.o.v. woningen en drukke wegen in de omgeving, zodat het gevaarsrisico voor de buurt binnen aanvaardbare grenzen wordt gehouden (ook al zou deze ligging niet volledig stroken met het gewestplan)'.

Deze overweging toont aan dat de Minister van Economische Zaken meent niet gebonden te zijn door de gewestplanbestemmingen. Dat dit een misvatting is werd reeds overvloedig in een constante rechtspraak van de Raad van State bevestigd."

2.1.2. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partijen in hun memories in essentie repliceren :

ten eerste, dat de verzoekende partijen niet aantonen dat de inrichting in een bufferzone is gelegen,

ten tweede, dat in het raam van de "springstoffenreglementering", geen rekening diende te worden gehouden met de stedenbouwwetgeving, en de verwerende partij dat ook niet heeft gedaan,

ten derde (argument van de tussenkomende partij), dat een vergunning in een bufferzone niet uitgesloten is, gelet op "het decreet van 23 juni 1993";

2.2. Overwegende dat het middel gegrond is om volgende redenen :

2.2.1. Het bestreden besluit bevat volgende motivering :

"Gelet op het verslag van de algemene directie van het Mijnwezen waaruit blijkt :
- dat de vergunninghouder de nitrocellulose nodig heeft als grondstof voor bepaalde inktfabrikaties in zijn fabriek en dat rekening houdende met de huidige fabrikagebehoeften een opslag van 5.000 kg gerechtvaardigd is;
- dat de voor opslag bestemde nitrocellulose zodanig geconditioneerd en verpakt zal zijn, dat ze niet meer als een ontploffingsgevaarlijke stof wordt beschouwd;
- dat voor dit depot de voorschriften van het Algemeen reglement op de springstoffen gelden en dat het hogervermelde vergunningsbesluit, dd. 13.12.90, alle voorwaarden oplegt die normaal voor zulke opslag dienen nageleefd;
- dat de plaats waar het depot zich bevindt voldoende afgezonderd gelegen is, zowel t.o.v. de bestaande fabrieksgebouwen als t.o.v. woningen en drukke wegen in de omgeving, zodat het gevaarsrisico voor de buurt binnen aanvaardbare grenzen wordt gehouden (ook al zou deze ligging niet volledig stroken met het gewestplan);
- dat de opgelegde voorschriften en voorwaarden op het vlak van openbare en arbeidsveiligheid bevredigend zijn";

2.2.2. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de opslagplaats gelegen is in een bufferzone. Dit wordt ter terechtzitting noch door de verwerende, noch door de tussenkomende partij nog betwist.

2.2.3. Artikel 14.4.5, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 bepaalt :

"De bufferszones dienen in hun staat bewaard te worden of als groene ruimte ingericht te worden, om te dienen als overgangsgebied tussen gebieden waarvan de bestemmingen niet met elkaar te verenigen zijn of die ten behoeve van de goede plaatselijke ordening van elkaar moeten gescheiden worden."

Het opslaan van 5.000 kg springstoffen, deel uitmakend van een fabriek voor drukinkten, is onmiskenbaar niet inpasbaar in die bestemming.

2.2.4. Het bestreden besluit is genomen met toepassing van het koninklijk besluit van 23 september 1958 houdende algemeen reglement betreffende het fabriceren, opslaan, onder zich houden, verkopen, vervoeren en gebruiken van springstoffen.

Dit besluit is een uitvoering van de wet van 28 mei 1956 betreffende de ontplofbare en voor deflagratie vatbare stoffen en mengsels en de daarmee geladen tuigen, die in haar artikel 1 onder meer bepaalt dat de Koning het opslaan van ontplofbare of voor deflagratie vatbare stoffen aan een vergunning kan onderwerpen.

2.2.5. De gewestplannen hebben luidens artikel 2, § 1, van de stedenbouwwet van 29 maart 1962, bindende en verordenende kracht. Blijkens diezelfde wettelijke bepaling mag er alleen van worden afgeweken in de gevallen en in de vormen door die wet bepaald. Die plannen nemen in de hiërarchie der rechtsnormen bijgevolg een hogere plaats in dan individuele beslissingen, zoals de bestreden vergunning er één is. Het bestreden besluit mocht dan ook slechts van het gewestplan afwijken in de gevallen en in de vormen op het ogenblik van het bestreden besluit door de wet bepaald.

2.2.6. In casu blijkt uit de hoger weergegeven motivering en uit de argumentatie van de verwerende partij dat die partij bij het nemen van het bestreden besluit er is van uitgegaan dat haar beslissing het gewestplan niet behoefde te respecteren en dat zij de aanvraag niet heeft getoetst aan de toepasselijke gewestplanbestemming "bufferzone".

2.2.7. Uit niets blijkt dat de verwerende partij één of andere wettelijke uitzonderingsbepaling zou hebben toegepast. De door de tussenkomende partij ingeroepen uitzonderingsregeling gold bovendien nog niet ten tijde van het nemen van het bestreden besluit.

2.2.8. Het bestreden besluit schendt dus de ingeroepen bepalingen;

2.3. Overwegende dat het bestreden besluit bijgevolg dient vernietigd te worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 9 oktober 1991 houdende bevestiging van het besluit van 13 december 1990 van de provincieraad van Brabant waarbij aan de n.v. SUN CHEMICAL een vergunning wordt verleend om een depot "C" voor de opslag van 5.000 kg. bevochtigde nitrocellulose met laag stikstofgehalte op te richten;

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op zestien duizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven mei 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.